

at ophjælpe Øerne og at gavne det Land, de tilhøre, med Tiden maa faa Held i den Gerning, de her have taget op.

Hammerich: Jeg behøver neppe at udtale, at jeg kan slutte mig til den ærede Ordførers Anbefaling af Lovforslaget. Det kan kun glæde mig, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) har udtalt sig saadan, at man kan vente, at Lovforslaget kan faa den Tilslutning fra Rigsdagen, som de Mænd, der have sat sig for at løse en saa betydningsfuld og vanskelig Opgave, og som Finansministeren, der har støttet dem deri, fortjene. Jeg beklager, at Socialdemokratiet stemmer mod Lovforslaget, men lad os trøste os med, at deres bedste Ønsker have Koncessionssøgerne faaet.

Med disse Ord skal jeg anbefale at stemme for Lovforslaget.

Holger Neergaard: Naar man med god Grund har maattet opgive, hvad der fra Begyndelsen var et af mine Ønsker, at Staten fik Andel i Udbyttet af dette Foretagende, var det rimeligt, at man søgte at gøre Overtagelsesvilkårene saa gunstige som muligt. Her skyldte vi Finansministeren Tak for, at han har indført Bestemmelsen om Reservefonden, idet denne Bestemmelse i væsentlig Grad tager Brodden af en af mine væsentligste Anker. Samtidig skylder jeg det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) at anerkende, at han overfor mig og alle andre paa dette Punkt har faaet Ret, thi det er tydeligt, at paa dette Punkt vil hans Forlangende med Hensyn til Reservefonden, som det blev stillet ved anden Behandling, være rigtigt og er imødekommet af den højtærede Finansminister. Jeg maa der indrømme, at jeg ligesom flere andre havde Uret.

Med Hensyn til Bestemmelsen om Overtagelse af Aktierne lægger jeg megen Vægt paa den højtærede Finansministers Udtalelse i det andet Ting, thi det er klart, at den Synsmaade er rigtig, som jeg hævdede stærkt under anden Behandling, at man ved Overtagelse ved Aktier maatte overtage Virksomheden med dens samlede Aktiver og Passiver, og saa vilde Reservefondsspørgsmaalet derved være ordnet. Men jeg indrømmer, at det staar ikke tydeligt i Koncessionen, og at derfor den højtærede Ministers Erklæring paa dette Punkt er af uhyre Vigtighed, og jeg vilde sætte Pris paa, at han vilde gentage denne Erklæring her i Folketinget, thi jeg maa

anse denne for bindende med Hensyn til Forstaaelsen af dette Spørgsmaal, hvis der en Gang skulde blive rejst Strid derom. Jeg vil antage, at det har været Basis for adskillige Stemmers Tilslutning til denne Sag, idet det maa blive et Led af Vigtighed, saafremt der senere skulde komme nogen som helst Proces om dette Spørgsmaal.

Da vi havde Sagen her sidst for, gav jeg den min Stemme, idet jeg dog sagde, at jeg havde adskillige Betænkeligheder, men ikke turde undlade at stemme for den for ikke at berede den Vanskeligheder. Jeg maa sige, at denne Indskrænkning i min Stemmeafgivning vil jeg nu ved denne Lejlighed tage bort, idet det paa dette væsentlige Punkt forekommer mig, at Koncessionen er bleven betydeligt præcisere og mere i den Aand, hvori jeg ønskede den.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg kan takke de ærede Talere, der som Ordførere for de forskellige Partier have haft Ordet, for den velvillige Maade, hvorpaa de have omtalt Lovforslaget. Jeg kan dertil føje en Tak til dem alle, med Undtagelse af det ærede Medlem, der har talt paa Socialdemokratiets Vegne (Sigvald Olsen), fordi de tilraade deres Partifæller at stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger. Jeg finder dog Anledning overfor Socialdemokratiets ærede Ordfører til at anerkende, at han, skønt han ikke kan give Forslaget sin Stemme, dog har udtalt sig i anerkendende Ord om Koncessionssøgenes Virksomhed for Planen og om den Betydning, Planen kan have for Vestindien og for vort Land i det hele.

Til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) skal jeg sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlems Udtalelse maaske kunde give Anledning til den Opfattelse, at det var et helt nyt Lovforslag, vi nu saa ligge paa Tingets Bord. Det faktiske Forhold er dog, at Lovforslaget kun er ændret paa to Punkter. Koncessionssøgerne have ønsket en Ændring foretagen med Hensyn til Bestemmelsen om Dokforholdene, og jeg har motiveret det i Landstinget og kan her i alt væsentligt henholde mig til den ærede Ordførers (Birch) Udtalelse derom. Det er, om man vil, en Fortsættelse af den Ændring, der blev foretagen hernede, hvor der blev stillet Valget mellem fast Dok og Flydedok. Dette medfører igen, at Dokken ikke bliver saa stedbunden, som den var efter det gamle Forslag. Og den fra forskellige Synspunkter glæ-